

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

De Christi Honore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

non nobis, sed Deo per nos operanti, est deferenda. Nam
etsi prædicauero, non est mihi gloria. 1. Cor. 9. Iam uel cæco
perspicuum est, sanctos in regno gloriæ pares futuros. 1. Cor. 9.

Est et aliud genus doni quod uocant, donum gratis datū,
nam donum gratum faciens sola fides est, quæ nos Deo gra-
tos acceptosq; reddit, hanc fidem, iustificans donum uoco,
alia, dona non iustificantia, in his donis beata Virgo omni-
bus sanctis præeminet quæ una sic inuenit gratiam apud
Deum, ut mater Dei & hominis fieret, sed ne uirgini quidē
profuisset partus, & matris nomē ut Chrysostomus ait, nisi
fide & bonitate præstasset. Sic de Ioanne Christus concio-
natur: Inter natos mulierum maior propheta non surrexit
Ioanne, sed maior, donis non iustificantibus, officio, rebus
externis & actionibus. Multa enim sunt genera gratiarum
quæ ad utilitatem ecclesiæ cuiq; partitur Deus, secundum
mensuram, alij plus, alij minus, linguis loqui, prophetare, su-
scitare mortuos, castitas corporalis, & alia huiusmodi, do-
na quidē sunt gratis data, et maxima, sed gratos nō reddunt
quemq; , sed sunt pijs & impijs communia, Matth. 7. Vide
Lyranum Acto. 10. Hoc monere uolui, ut sciāt fratres mei
donorum rationē, & scripturas de donis sic sonantes, quas
non ut Thesei filium, sed ut lucernam pedum nostrorum imi-
temur. Abunde experti sumus quid indocti Monachi de
sanctorum meritis uociferati fuerint. Stat ergo sententia,
sanctos in hoc mundo donis non iustificantibus differre, in
regno gloriæ pares futuros & unum, iuxta fidei omnium
ueritatem.

DE CHRISTI HONORE.

SI omnes ad mensurā ætatis plenitudinis Christi occurri-
mus, .i. sum⁹ in glorificato corpore & aīa pares Christo,
f 2 quid

Joan. 3.

philip. 2.

Duplex corp⁹ epⁱ

ephe. 5.

Joan. 8.

math. 17.

ephe. 1.

Hebre. 1.

Acto. 26.

Quid sibi uult Ioannes qui (Ioan. 3.) de Christo sic loquitur: Qui de coelo uenit super omnes est. Et Paulus Philippeñ. 2. Deus dedit illi nomen, quod est super omne nomen &c. Dixi superius duplex esse corpus Christi, alterum naturale, alterum spirituale ac mysticum, quod est ecclesia, in qua singuli sancti, singula membra sunt. Iam nullus sanctorum est pro se, uel pro alijs mortuus, sed ex æquo pro omnibus Christus. Hostia naturalis corporis saluatur spirituale corpus. Ephe. 5. Ipse saluator corporis sui. Proinde Christus suū corpus mysticū nō excellit glorificatiōe, sed merito siue causā. Cū enim suo pprio merito nullus ab initio potuerit saluari, cōsequens est, ut alieno, nempe Christi, merito saluetur. Et hæc est fidei p̄rogatiua, ut Christi, ut alienū apprehēdat meritū. Est ergo Christus omnib⁹ sanctis & angelis maior merito, ut Ioannes docuit: Qui de coelo uenit, sup̄ oēs est. Et Paulus: Dedit illi nomē, qd̄ est super omne nomē. Acto. 4. Non est aliud nomen, nō est alia causā, aliud meritū sub cōlo, in quo nos oporteat saluos fieri, nisi nomē Iesu Christi dicūt Apostoli. Causā aut̄ tanti meriti, quia Christus, q̄ placita sunt patri fecit semper. Ioan. 8. Nos autē in multis offendimus omnes, & propterea solus Christus est dilectus patri, Matth. 17. Quod si & nos uolumus diligere a patre, ad Christum adcurramus, in eum solum fidamus, sicq; diligit nos Deus in dilecto filio, Ephe. 1. Accipiemusq; de eius plenitudine, gratiā p̄ gratia. Christus siquidē unctus est a Deo patre, ac donatus supra consortes, ac participes suos Hebræ. 1. Haud dubie, merito saluandi & remittendi peccata. Acto. 26. accipiant remissionem peccatorū per fidem quæ est in me. Christus speciosus forma præ filijs hominum, cui merito flectitur omne genu, cōlestium, terrestrium & infernorum, & omnis lingua confitebitur ei, habet enim nomen super omne nomen, quod nominatur non solum in hoc seculo, sed

sed etiam in futuro, Philipp. 2. Saluandi itaq; merito, & pla
 candi patrem, Christus maior est omnibus sanctis, Ioan. 17.
 Ego pro eis sanctifico meipsum, ut sint & ipsi sanctificati in
 ueritate. Sed obiter ut in transcurso & hoc addam, duplex
 honor Christi est; cōmunis & proprius, Deus omnis gratiæ,
 qui uocauit nos in æternā suam gloriā, in Christo Iesu. 1. Pe
 tri 5. Qui uocauit nos in regnum suum et gloriā. 1. Thess.
 2. Suscipite uos, sicut & Christus suscepit uos in honorem
 Dei. Rom. 15. Hic honor communis est ecclesiæ cum Chri
 sto. Sed honore mediationis, id est, officio reconciliandi pa
 trē, offerendi se patri, nulli secūdus, maior omnibus est. Hūc
 honorem dat nemini, cū sit proprius. Quicumq; igitur hunc
 propriū honorem non tribuūt Christo, imo detrahunt ei,
 in comuni honore ei pares esse non possunt. Reddamus
 ergo propriū, ut porro accipiamus communem.

Sed hic non grauabor plura de meo Christo, quem, ipsius
 gratia, indignus fuerim & cōfessus haftenus recte, & testat⁹,
 ut & fratribus gratificer adferre. Omnium rerum proprietas
 ac utilitas est cognoscenda. Si ignoras Christum (cuius co
 gnitio ut est uita æterna, ita iustificat multos, Esa. 53.) &
 eius beneficia, nihil tibi pderit. Christus uer⁹ Deus & homo,
 duplex in uno supposito, natura secundum diuinitatem pati
 non potuit, secundum hominem passus est, ex sola Dei pa
 tris uoluntate, & erga nos dilectione. Prior enim nos dilexit
 teste Ioanne. Et Iere. 31. Charitate perpetua dilexi te &c.
 Cæterum cum mors stipendium sit peccati, Christus pecca
 tum non fecerat (agnus sine macula) ergo secundum natu
 ram nec mori debebat, Ioan. 14. Princeps mundi non ha
 bet in me quicq;. Sed mortuus est cōtra naturam, ut merito
 mortis suæ, nos saluaret cōtra naturam. Si ipsius naturam
 spectes, indebita mors est, & munus misericordiæ: Si nostrā
 naturam, debita. Quando nō alia ratione saluari poteramus

Augustinus

ephes. 1.
Roma. 8.

2. Cor. 5.
Roma. 5.

nisi morte Christi, mors morte abolenda erat. Adam & nos in eo, in quo omnes peccauimus, in mortem corporis & animæ inciderat, Christus itaq; morte corporis sui, mortem nostram, corporis & animæ destruxit, ut suo simplo nostro duplo consonet. Et pulchrum diapason adimpleat secundū Aug. 3. libro de Trinitate cap. 4. Quare merito mortis ac passionis suæ reconciliauit patrem omnibus in se credentibus. Causa ergo efficiens salutis nostræ Deus est, causa seu organon instrumentale (ut ita dicā) humanitas Christi est. Lyra Acto. 13. Remissio peccatorū uobis annuntiatur dicit, facta per Christi humanitatem meritorie, per eius diuinitatem effectiue. Idem super Iudæ Epistolā: Humanitas Christi humanæ salutis est instrumentum. Et ut Augustinus libro 9. de ciuitate dicit: Vt ad Deum hominis iter esset homini per hominē Deum, nuspiam magis clauit Dei erga nos in debita misericordia, q̄ in Christo homine, cui pater nō pepercit, sed pro nobis in precium, satisfactionem, et redemptionem nostram dedit, per quem habemus redemptionem & remissionem peccatorum. Ephe. 1. Iam obiectum fidei nostræ, est promissio Dei. Rom. 4. Ideo ex fide ut firma sit promissio, est uerbū Dei, qui est Christus, homo & Deus. Et quia secundū hominem pro nobis passus est, merito itaq; passionis suæ sarcit defectū nostrū, & Deum patrē offensum nobis reconciliat. 2. Cor. 5. Rom. 5. Est em̄ humanitas Christi diuinæ erga nos misericordiæ declaratio. Discamus ergo Christo suū tribuere honorē, & secus docentibus pro nostra uirilī nos murū opponamus. Scriptū est: glorificantes me glorifico. Nihil hic dictum est, scripturis & Christi auctoritati contrarium. Sed rem in qua proprius honor eius consistit pressius intuebor, hoc sit thema,

Solutio